

PLWOCINA (5) *sb f*

Teksty nie oznaczają ó.

sg G plwociny (1). ◇ pl N plwociny (2). ◇ [G plwocin.] ◇ I plwocinami (2).

Sł stp notuje, Cn: plwociny, Linde XVII – XVIII w.

Lepka, śluzowata wydzielina dróg oddechowych, zmieszana ze śliną; sputum PolAnt, Cn; sputisma Cn (5) : TarDuch C2v; plwoćiny z ropą/ á niegdý y ze krwią/ [...] znak włafny gnićia płuc. SienLek 92, 22; twarzy moiey nie fkryłem od ffromoty od plwoćiny. BudBib Is 50/6; [Pozdrowion bądź nakłtałtownieyfzy nos pana Kryftufow/ y nozdrze naczyftfze: kthorescie w ciemniczy v Kayphałza cierpiały Niewymowny fmród fkromnie/ od żydowfkich plwocin. Pozdraw A3; plwoćini/ Sputum, excrementum. Volck Rrr].

Zwrot: »splugawić plwocinami« (1): Oblicze święte/ nád fynty ludzkie cudnieyfze/ fplugawili plwoćinami/ á to dla náfzey winy. ArtKanc E9.

Synonimy: flegma, pluna, pypeć, smark, ślina, wozgrza.

DDJ